

אורי אורלנד

משרד יעצים לניהול סיכונים בע"מ

ספטמבר 2020 | גיליון מס' 25 | עלון לקוחות

לקוחות וידידים יקרים,

גיליון זה של עלון המשרד מציין 35 שנה להיווסדו (יוני 1985). את החגיגות נדחה לימי הפוסט קורונה.

מאז הוקם משרדנו הקפדנו על קבלת שכר טרחתנו מהלקוח בלבד, ללא "קיצורי דרך" וללא "קומבינות".

בטווח הארוך הדבר השתלם – ולראיה המשרד הולך ומתפתח. משרת יועץ היא משרה של אמון – ואנו עושים כל שביכולתנו כדי לשמור על אמונם של הלקוחות בנו.

זו גם הזדמנות להודות לצוות העובדים הנאמן המסור שלנו, שחלקו מלווה אותנו שנים רבות.

החודש אנו מציינים גם ששה חודשים למשבר ה"קורונה". עם פרוץ המשבר הודענו לעובדים כי זכויותיהם לא תפגענה. כך לא פטרנו, לא קצצנו בשכר ולא הוצאנו עובדים לחל"ת.

גם לקוחות המשרד, כולל אלה שחוו טלטלות, לא נפגעו. מתן השרות לא הותנה ולא יותנה ביכולתם לשלם את שכר טרחתנו.

מטרתה של חברה היא השאת רווחים לבעלי המניות, אך אצלנו מעולם זו הייתה מטרה משנית בלבד. המטרה העיקרית היא רווחת העובדים, ובימי קורונה – המטרה היחידה.

בברכת שנה טובה ונטולת קורונה,
עו"ד אורי אורלנד, מנכ"ל

במהדורה זו:

2	חזיקין – פיצויים לנפגעי תאונות דרכים – ייחוד עילה
6	כאשר בית המשפט העליון אינו מחליט, אך פוסע צעד קדימה
9	קצת על "ראש של אספן"

נזיקין – פיצויים לנפגעי תאונות דרכים – ייחוד עילה

מאת עו"ד ליז אוקנין

לאחר מכן, כל אחד לחוד ושניהם יחד היוו מצב של דחק קיצוני עבור המנוח אשר גרם באופן ישיר ומייד למוטם חריף בשריר הלב ולהפרעת קצב שבגינה איבד את ההכרה, כאשר במהלך ההחייאה, כשהוא מחוסר דופק ולחץ דם, נגרם למנוח נזק מוחי ממנו לא התאושש.

במועד התאונה בוטח האופנוע של נון ע"י חברת "הפול" ובין עזבון המנוח לבין "הפול" נחתם הסכם פשרה לפיו שולם לאשת נון פיצוי עפ"י חוק הפלת"ד.

עוד נכתב בהסכם הפשרה כי נון תיהיה רשאית להמשיך את הליכי התביעה כנגד הרשקוביץ, כאשר במסגרת הליכים יופחת מסכום הנזק שייקבע הפיצוי ששולם עפ"י הסכם הפשרה עם "הפול".

החלטת בית משפט קמא

בית המשפט קמא קבע בפסק דינו כי הוכחה עוולת התקיפה מצדו של הרשקוביץ, וכי קיים קשר סיבתי עובדתי ומשפטי בין מעשה התקיפה למות המנוח, זאת בשים לב לחוות דעת המומחה.

באשר לקשר הסיבתי משפטי נקבע כי הרשקוביץ צריך היה לצפות שהתנהגותו האלימה תגרום לנזק. עוד נקבע כי לא חל עקרון ייחוד עילה, שכן מדובר בשני אירועים נפרדים - אירוע תאונת הדרכים ואירוע התקיפה, כאשר כל אירוע מקים עילה נזיקית נפרדת.

(המשך בעמוד הבא)

אירוע תאונת דרכים ואירוע תקיפה שהתרחש בסמוך לתאונת הדרכים, גרמו יחדיו למותו של אדם. האם בנסיבות אלו קמה לשאריו עילת תביעה בנזיקין כנגד התוקף בנוסף לעילת התביעה שקמה מכוח חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים?

ביהמ"ש עסק בשאלה זו בע"א - 54892-11-19 נון נ' הרשקוביץ ואח' ובע"א - 58673-11-19 הרשקוביץ נ' נון ואח'.

עובדות המקרה

נון (להלן: "המנוח") היה מורה לנהיגת אופנועים, והתאונה ארעה בעת שנסע בטור כשמאחוריו רוכבים מספר תלמידים. הרשקוביץ (להלן: "הפוגע") נהג במשאיתו ועקף משמאל את טור האופנועים, ובעת שחזר לנתיב הימני, כשהוא נכנס ברווח שבין האופנוע של נון לבין התלמידים מאחוריו, פגע באופנוע עליו רכב נון. לאחר הפגיעה ירד הרשקוביץ מהמשאית, ניגש אל המנוח ובין השניים התפתח ויכוח שבמהלכו הותקף המנוח ע"י הרשקוביץ (מכת אגרוף בכתף ודחיפה עם שתי הידיים בעוצמה לכיוון בית החזה). לאחר זמן קצר התמוטט המנוח, איבד הכרתו והובהל לבית החולים שם נפטר כעבור 14 יום.

מומחה בתחום הקרדיולוגיה קבע בחוות דעתו כי שני האירועים שהתרחשו – פגיעת המשאית באופנוע והקטטה שהתפתחה

בקרו באתר האינטרנט שלנו

www.orland.co.il

נדיקין – פיצויים לנפגעי תאונות דרכים – ייחוד עילה

(המשך מעמוד קודם)

טענות הצדדים

הרשקוביץ:

טען כי ביהמ"ש טעה בכך שלא קיבל גרסתו העובדתית לפיה כלל לא תקף את המנוח – קביעה שעומדת בקנה אחד עם העובדה שתיק המשטרה נסגר מבלי שהוגש נגדו כתב אישום. כמו כן, טען הרשקוביץ כי ניסה לעקוף את טור רוכבי האופנוע מאחר שנסעו לאט, כאשר לאחר סיום העקיפה חזר לנתיב הימני מבלי לפגוע במנוח.

לאחר שהמנוח עצר עצירה מוחלטת בנתיב הימני וחסם אותו, נאלץ הרשקוביץ לעצור את המשאית, ניגש למנוח והסביר לו שהוא מוביל חומר מסוכן וביקש ממנו להזיז את האופנוע.

המנוח סירב ולכן הרשקוביץ הזיז בעצמו את האופנוע, אך לטענתו לא התפתח בניהם כל ויכוח ולא היה מגע פיזי. המנוח לא הסכים לזוז עד הגעת המשטרה, ולכן עפ"י גרסתו של הרשקוביץ הוא תפס את המנוח ומשך אותו לכיוון המדרכה, כאשר רק אז הגיע התלמיד שטייניץ – העד שעל בסיס עדותו התקבלה גרסת התובעים לאירוע התקיפה. על כן טען כי לא היה מקום לקבל את גרסתו של העד הנ"ל. בפרט שגה ביהמ"ש בכך שלא קיבל עדותו של טוביה אמג'ד – תלמיד נוסף של המנוח שנכח באירוע, והעיד כי היו חילופי קללות וצעקות אך ללא מגע פיזי בין הצדדים.

לחילופין נטען כי נוכח קביעת המומחה הרפואי חל עיקרון ייחוד העילה, ועם קבלת הפיצוי בהתאם לחוק הפלת"ד מוצו העילות.

נון:

אשת המנוח נון טענה כי באשר לטענות הרשקוביץ הנוגעות לייחוד העילה, יש לראות את שני האירועים כנפרדים, כאשר אין מקום להחיל כלל ייחוד העילה בנסיבות המקרה בו מדובר במעשה תקיפה שארע במכוון, כאשר לא מדובר באירוע שנכלל בגדר הציפיות להתרחשות בעקבות תאונת דרכים, וזאת בשונה למשל, מרשלנות רפואית שעלולה להתרחש במהלך טיפול באדם שנפגע בתאונת דרכים.

עוד נטען כי הרציונאל הנוגע ליישום הכלל בדבר ייחוד העילה אינו מתקיים בנסיבות אירוע זה, שכן הכלל נועד להקל עם מי שתובע פיצוי, ולא נועד לפטור מחבות אדם שתוקף במכוון לאחר אירוע תאונת דרכים, אירוע לא צפוי, שאינו בא בתחום הסיכון שיוצר שימוש ברכב, ועל כן אין לאפשר לתוקף לצאת נשכר באמצעות כלל ייחוד העילה.

דין והכרעה

תחילה ביהמ"ש מצייין כי דין ערעורו של הרשקוביץ, ככל שהוא נוגע לקביעות העובדתיות של בית משפט קמא ביחס לאירוע התאונה והתקיפה, להידחות.

קביעותיו העובדתיות של בית המשפט קמא מבוססות על מכלול הראיות שהוצגו בפניו, לרבות התרשמות ישירה ממספר רב של עדים שנשמעו ונחקרו בפני בית המשפט.

(המשך בעמוד הבוא)

נזיקין – פיצויים לנפגעי תאונות דרכים – ייחוד עילה

(המשך מעמוד קודם)

הפלת"ד נשללת ממנו עילת התביעה בשל נזק גוף בהתאם לדיני הנזיקין, אלא אם נפגע ע"י אדם אחר במתכוון.

ביהמ"ש קמא קבע כי במקרה דנן לא חל עיקרון ייחוד העילה, היות ויש לראות בשני האירועים כאירועים מובחנים ונפרדים, שניתן לזהותם על ציר זמן מוגדר למרות סמיכות הזמנים בניהם, כאשר כל אירוע מושתת על עובדות עצמאיות המקימות עילה נזיקית נפרדת.

ביחס לנזק קבע ביהמ"ש קמא כי אף אם ניתן לראות בנזק השני שנגרם בעקבות אירוע התקיפה כקשור בקשר סיבתי משפטי לאירוע הראשון – תאונת הדרכים והשימוש ברכב, הרי שקשר זה מתנתק לאור העובדה שמדובר בנזק שנגרם במכוון ובזדון.

בדעת רוב קבע מותב הערעור כי המנוח היה מעורב בשני אירועים נפרדים ומובחנים, האחד עילתו מכוח חוק הפלת"ד והשני עילתו מכוח פקודת הנזיקין. כל אחד מהאירועים הללו יוצר עילת תביעה בפני עצמה. עילת התקיפה אינה נבלעת עפ"י עיקרון ייחוד העילה, משתקיפתו של המנוח הייתה מעשה במתכוון. לאור זאת, ביהמ"ש איננו סבור כי עצם העובדה שמדובר במות המנוח, מנועים השארים מלמצות את כל אחת מעילות תביעתו בין עפ"י חוק הפיצויים ובין אם מכוח פקודת הנזיקין.

(המשך בעמוד הבוא)

כמו כן, ביהמ"ש ציין כי מעיון בראיות שהוגשו ובחקירות העדים, מעלה כי קביעות בית המשפט קמא מבוססות, ובהינתן כי הרף ההוכחתי הנדרש הוא מאזן הסתברות בלבד (בשונה מהליך פלילי – בשים לב לטענות הרשקוביץ בנוגע לעובדה שלא הוגש נגדו כתב אישום) אזי, קביעות בית המשפט קמא מקובלות במלואן ואין מקום לסטות מהן.

בנוסף, ביהמ"ש נתן דעתו להבדל בין עדי הראייה (שטייניץ וטוביה אמג'ד), והתייחס למועד הגעת כל אחד מהם למקום האירוע – גם קביעה זו עולה בקנה אחד עם הראיות שהוגשו בפני ביהמ"ש קמא, ולכן אין מקום להתערב בה.

ייחוד עילה – ביהמ"ש מסביר כי חוק הפלת"ד הינו חוק סוציאלי שמטרתו הינה קביעת אחריות מוחלטת שנועדה לקצר ולייעל הליכי משפט בתיקי תאונות דרכים, לפיכך נקבע בין היתר עקרון ייחוד העילה כאמור בסעיף 8(א) לחוק הקובע כך:

"מי שתאונת דרכים מקנה לו עילת תביעה על פי חוק זה, לרבות תביעה על פי ביטוח כאמור בסעיף 3(א) ובסעיף 3(ד) לפקודת הביטוח, לא תהיה לו עילת תביעה על פי פקודת הנזיקין בשל נזק גוף, זולת אם נפגע בתאונה שנגרמה על ידי אדם אחר במתכוון".

דהיינו, הוראות הסעיף קובעות אפוא כי מקום בו יש בידי הנתבע עילת תביעה לפי חוק

נזיקין – פיצויים לנפגעי תאונות דרכים – ייחוד עילה

(המשך מעמוד קודם)

במסגרת הסכם הפשרה שנחתם בין נון למבטחת כלי הרכב שולם לה סכום כסף למיצוי העילה מכוח חוק הפלת"ד, אך לנוכח ההלכה כי תובע אינו זכאי לקבל פיצוי העולה על מלוא נזקו, אין מנוס לניכוי הסכום ששולם לנון במסגרת הסכם הפשרה, מסך הפיצוי לו זכאית נון מהרשקוביץ.

ביהמ"ש ער לכך שהרשקוביץ אשר ביצע מעשה תקיפה במתכוון יצא "מרווח" בכך שהמבטחת שילמה מעבר לסכום שהיתה אמורה להיות מחויבת בו. ואולם נוכח ההלכה שצוינה לעיל לפיה הניזוק אינו אמור לקבל מעבר למלוא נזקו, לא היה מנוס מלנכות מן הפיצוי שעל הרשקוביץ לשלם את הסכומים ששולמו לנון ע"י המבטחת.

עם זאת, ביהמ"ש משאיר בצריך עיון את השאלה האם המבטחת – המעוולת ששילמה ביתר-זכאית לחזור להרשקוביץ בתביעה לעניין גובה הסכום ששילמה ביתר, הואיל ושאלה זו לא התעוררה במסגרת התביעה הנ"ל.

בהתאם לחו"ד המומחה נקבע כי תאונת הדרכים והקטטה שהתפתחה בעקבותיה, כל אחת ושתייהן יחד היוו מצב דחק קיצוני שגרם למותו של המנוח. מתשובות אחרות של המומחה לשאלות ההבהרה עולה גם האפשרות לפיה שני האירועים גרמו לנזק, כלומר היה צורך בהתרחשות שני האירועים יחד כדי להביא לאוטם החרף. בנסיבות אלו ובהיעדר נתונים חד משמעיים לגבי חלקו של כל אחד מהאירועים לתוצאה הטרגית, ומשלא ניתן לקבוע שאחד מן האירועים היה גורם זניח למותו של המנוח, ביהמ"ש סבור כי שני האירועים מהווים גורמים ממשיים לתוצאה.

לאור זאת, ומשמותו של המנוח נגרם כתוצאה משני גורמים ממשיים – תאונת הדרכים והתקיפה במתכוון, יש לראות את מכלול האירוע כנגרם ע"י שני מעוולים אשר גרמו במשותף לנזק אחד – מותו של המנוח. מכיון שאין יודעים מי מבין המעוולים אשם יותר ומי אשם פחות לקרות התוצאה, אזי בנסיבות אלו יישאו שני המעוולים בשיעור של 50% מן הנזק שהיו מחויבים בו.

בקרו באתר האינטרנט שלנו

www.orland.co.il

כאשר בית המשפט העליון אינו מחליט, אך פוסע צעד קדימה

מאת עו"ד אורי אורלנד

מחדל של יחיד מיחיד המבוטח לא יגרעו מזכויות המבוטחים האחרים. אך מהן זכויותיו של המבוטח התמים כאשר על הפרק עומדת שאלת תוקפו של הביטוח? כאן שתי אפשרויות -

- ◆ הפוליסה תקפה, אך לא תחול על חבותו של מבוטח ש"חטא" אך תחול על חבותו של מבוטח תמים;
- ◆ הפוליסה אינה תקפה, וממילא אף אחד מנושאי המשרה אינו מבוטח, אפילו הוא תמים.

בפרשת "כפר תקווה" עקף בית המשפט את הקושי שבהותרת מבוטח תמים ללא כיסוי ביטוחי כאשר קבע כי לא הופרה חובת הגילוי ולכן הפוליסה תקפה. עם זאת הוסיף כב' השופט זילברטל: "... איני מכריע בשאלה נכבדה זו, ואציע להניחה לעיון נוסף עתידי. מובן, כי הכרעה בשאלה זו ביחס לביטוח של נושאי משרה, אך גם ביחס לביטוחים רבים אחרים, היא בעלת השלכות רחב דרמטיות על שוק הביטוח וניהול הסיכונים בגדרו, ולא ראיתי צורך לטעת מסמרות בסוגיות אלה במקרה דנא".

לאחרונה פסע בית המשפט העליון צעד קדימה לכיוון הכרה בזכויות המבוטח ה"תמים", גם אם במקרה הספציפי פסק לזכות חברת הביטוח והותיר את שאלת תוקף הביטוח למבוטח התמים ב"צריך עיון".

(המשך בעמוד הבא)

בעלון מספר 12 של משרדנו (דצמבר 2016) הופיע מאמרי שכותרתו "כאשר בית המשפט מחליט שלא להחליט, אך מתווה דרך להחלטה".

בקליפת אגוז, באותו מקרה (ע"א 2024/13 תקווה – כפר להכשרה מקצועית ברמות זייד ואח' נ' אריה פינקוביץ ואח') רכשה חברה פוליסה לביטוח "אחריות נושאי משרה". לאחר עריכת הביטוח, עקב קשיים תזרימיים בה, הושעה המנכ"ל, ומונה לה "מנהל מפעיל" שהגיש תביעה נזיקית גם נגד מי שכיהן כמנכ"ל ונגד דירקטורים.

התביעה עוררה מספר סוגיות ביטוחיות, ובראשן שאלת תוקף הפוליסה וחלותה על מבוטח תמים שנתבע. זו נערכה על סמך הצעת ביטוח עליה חתם מי שכיהן כמנכ"ל החברה. לטענת המבטחת לא עמדה החברה בחובת הגילוי – ולכן הפוליסה אינה תקפה.

בביטוח "אחריות נושאי משרה" לא קיימת זהות בין "בעלת הפוליסה" ל"מבוטחים". בעלת הפוליסה היא החברה, והמבוטחים הם נושאי המשרה בה (כאן נתעלם מההרחבה לשיפוי החברה, שאינה רלוונטית לענייננו). כאשר מדובר בפוליסה תקפה לביטוח אחריות נושאי משרה, שאלת המבוטח התמים אינה מתעוררת, היות ומקובל לכלול בפוליסה הוראה לפיה מעשה או

בקרו באתר האינטרנט שלנו

www.orland.co.il

כאשר בית המשפט העליון אינו מחליט, אך פוסע צעד קדימה

(המשך מעמוד קודם)

עלתה ההבחנה בין מבוטחים להם אינטרס זהה לכאלה להם אינטרס שונה.

האם יש בדוקטרינה כדי להכשיר פוליסה שהושגה באופן פסול? כאן קיימות שתי גישות - אחת המצמצמת את תחולת הדוקטרינה להגנות מאוחרות בלבד (דהיינו זו אינה רלוונטית לכריתת חוזה הביטוח), ושניה, המצמצמת את תחולת הדוקטרינה להגנות מבטח שתחולתן מותנית באשם. כאן נפסק כי "עמדה גורפת, השוללת כל אפשרות להחיל את דוקטרינת "המבוטח התמים" ביחס להגנות מוקדמות נראית מרחיקת לכת".

את הנושא מסכם כב' השופט גרוסקופף במילים: "לשיטתי הגיעה השעה להכיר בטענת "המבוטח התמים", ואולם מן הראוי לעצב את ההגנה, ולתחם אותה, בשים לב לשלושה מישורים של התייחסות:

- ◆ היחס בין האינטרסים המבוטחים: מבוטחים בעלי אינטרס משותף באובייקט נשוא הביטוח (נושים יחד), לעומת מבוטחים בעלי אינטרסים שונים (נושים נפרדים).
 - ◆ המועד בו קמה ההגנה לה טוען המבטח: הגנה מוקדמת לעומת הגנה מאוחרת.
 - ◆ טיב ההגנה לה טוען המבטח: הגנה תלויה באשם לעומת הגנה שאינה תלויה באשם.
- (המשך בעמוד הבא)

בע"א 7058/17 8044/17 8053/17 נתן מלמד נ' ציונה ליבוביץ ואח', שעניינו ביטוח ממשפחת האחריות המקצועית, עליה נמנה גם ביטוח אחריות נושאי משרה,

ציין כב' השופט העליון גרוסקופף לענין דוקטרינת המבוטח התמים כי "ביסודה עומדת התפיסה לפיה כאשר פוליסת הביטוח מכסה שני מבוטחים או יותר, אין שחרור המבטח מחבות כלפי אחד המבוטחים בשל התנהגות פסולה מצדו של מבטח זה, משחרר את המבוטח מחבות כלפי מבטח אחר שידו לא הייתה במעל".

והוא מוסיף: "... אגב אורחא הובעה העמדה לפיה ההבחנה בין שותפים לפוליסה שהם בעלי אינטרס זהה בנכס המבוטח (כגון בעלים במשותף), לבין בעלי אינטרס שונה (כגון משכיר ושוכר) היא רלוונטית לענייננו; וכי במקרה של בעלי אינטרס זהה, שיקולים של תקנת הציבור תומכים במסקנה כי הפרת החיוב על ידי אחד מהמבוטחים, פוטרת את המבטחת כלפי כולם. עוד הובהר כי השאלה מתעוררת כאשר מדובר בפוליסה משותפת, המכילה חיוב אחד המוטל על המבטחת כלפי כולם". נציין כי ככלל, בביטוח אחריות נושאי משרה האינטרס הוא שונה.

שאלת האינטרס הזהה או השונה התעוררה לראשונה בפרשת וייסנר (ע"א 391/89 אורית וייסנר ואח' נ' אריה חברה לביטוח ואח'). בביטוח שעל תוקפו לא היה חולק,

**כאשר בית המשפט העליון אינו מחליט, אך פוסע צעד קדימה
(המשך מעמוד קודם)**

בית המשפט מציע נוסחה לחלוקה של דוקטרינת המבוטח התמים:

הגנה מאוחרת		הגנה מוקדמת		
תלויה באשם	שאינה תלויה באשם	תלויה באשם	שאינה תלויה באשם	
מצב 4 ספק בתחולה	מצב 3 אין תחולה	מצב 2 ספק בתחולה	מצב 1 אין תחולה	מבוטחים בעלי אינטרס משותף (נושים יחד)
מצב 8 תחולה מלאה	מצב 7 אין תחולה	מצב 6 תחולה חלקית	מצב 5 אין תחולה	מבוטחים בעלי אינטרסים שונים (נושים נפרדים)

ומה הלאה? המציאות (ע"ע "שיקול הדעת העסקי" ו"ציפיותיו הסבירות של המבוטח") מלמדת כי כניסתן של דוקטרינות זרות למערכת המשפט שלנו היא איטית, אך עקבית. סביר כי עתה נסללה הדרך לפסיקה עתידית על פיה מבוטח תמים בעל אינטרס שונה יהיה מכוסה – גם אם השכל הישר אומר לנו שהפוליסה בטלה מעיקרה. ביום 24/6/20 פסק כב'ה שפ"ט העליון ע' פוגלמן בהחלטה 3258/20 בבקשה (שנדחתה) לדין נוסף בתביעה לעיל כי "אני סבור כי בפסק הדין לא נפסקה הלכה חדשה בנושא זה".

והוא מסביר: "ויובהר, כאשר הגנת המבוטח היא הגנה מוקדמת התלויה בתום לב (דהיינו מצבים 2 ו-6), מתעוררת השאלה האם ובאילו נסיבות ניתן להכיר בדוקטרינת "המבוטח התמים". מהאמור לעיל, מתחייבת המסקנה כי כאשר עסקינן במבוטחים בעלי אינטרסים נפרדים (מצב 6), יתכנו לשיטתי מצבים בהם תופעל דוקטרינת "המבוטח התמים".... מאידך, היקף תחולתה של הדוקטרינה בנסיבות אלה מעורר שאלות לא פשוטות, ביחס לאפשרות להפריד את חוזה הביטוח, על מנת ליחס את עילת הביטול לחלק מהמבוטחים בלבד".

בקרו באתר האינטרנט שלנו

www.orland.co.il

מדורו של אורי אורלנד: קצת על "ראש של אספן"

חיי נהנתנות סוערים) – אות לתשלום מס
כדין.

למה נועדו קופסאות הרחה? הסניטציה
בעבר לא הייתה בשיאה. רחצת הגוף? נניח
לנושא הכאוב. מה עשו העשירים? הריחו
חומרים ריחניים. היו מי שסברו שהרחה גם
מונעת מחלות. היא לא. לקופסה הוכנס ספוג
שהוספג בחומרים ארומטיים אותם הריחו
מבעד לחרירים שבמכסה הפנימי.

בלבי אהבה מיוחדת לפרטי כסף וזהב
בריטיים עליהם חותם אימות (לא כל
הפריטים הראויים לכך נושאים את החותם).
מה בתמונה? קופסת הרחה (Vinaigrette)
זעירה מתוצרת John Bettridge. זו עשויה
כסף סטרלינג שאומת בברמינגהם בשנת
1828-9. תוכה מצופה זהב להגנה מחומרים
מאכלים. בקופסה מוטבעת צדודית ראשו של
המלך ג'ורג' הרביעי (נפטר ב-1830 לאחר

בקרו באתר האינטרנט שלנו

www.orland.co.il

קצת על "ראש של אספן"

(המשך מעמ' קודם)

ג'ורג' הרביעי? בין השנים 1774 ל- 1890 הוטל בבריטניה מס על חפצים עשויים כסף וזהב. האות לתשלום המס הוא הטבעה של צדודית ראש השליט (מלך או מלכה). נכון לשנת האימות שלט באנגליה ג'ורג' הרביעי.

ברמינגהם? סמלו של משרד האימות שם הוא עוגן.

John Bettridge? זה סימן מוצריו ב- "IB". צורת המסגרת בה נתונות האותיות מביאה אותנו ל- 1824-34. היצרן נפטר בשנת 1835 ובשנת 1837 הוכרז בית העסק שלו כפושט רגל.

מהיכן המידע?

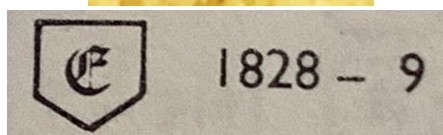
בעיקר מחותמות האימות (Hallmarks) שהוטבעו על הקופסה הזעירה שמידותיה כ- 7X14X18 מ"מ.

אנגליה? כי לזו מערכת אימות מסודרת החל מהמאה ה-14.

כסף סטרלינג? צדודית האריה העובר מעידה על כך. זו סומנה באנגליה. לסקוטלנד ולאירלנד סימון שונה.

1828-9? האות המסוגנת "E" הוטבעה בשנת 1828-9 (שנת האימות אינה קלנדרית).

בקרו באתר האינטרנט שלנו

www.orland.co.il

קצת על "ראש של אספן"

(המשך מעמ' קודם)

Mark	Maker	Dates seen	Seen on	Comments
	John Bettridge	1817..1825 (registered Sep 1817)	Caddy spoon, decanter label, flatware, vinaigrette	
		1824..1834 (registered Jun 1822)		

לכל לקוחותינו,

שנה טובה

ובריאות איתנה

מכל צוות העובדים וההנהלה

בקרו באתר האינטרנט שלנו

www.orland.co.il